

MONA KASTEN

OSAMELÉ
Osamelé
SRDCE
Srdce

17+

YOLIOY

Neznesie jediný dotyk. A potom stretne ju.

MONA KASTEN

OSAMELÉ
osamelé
SRDCE
srdce

Preložila Martina Šturcelová

YOLi

Mona Kasten
LONELY HEART

Copyright © 2022 by Bastei Lübbe AG, Köln

Translation © 2023 by Martina Šturcelová

© Cover design: Jeannine Schmelzer, Bastei Lübbe AG

© Martha Kraft / Shutterstock

© KatarzynaZa / Shutterstock

Slovak edition © 2023 by IKAR, a.s.

ISBN 978-80-551-9128-7

Milé čitateľky, milí čitatelia,
táto kniha obsahuje prvky, ktoré môžu
fungovať ako spúšťače.
Preto nájdete na 327. strane varovanie.
Prajeme vám čo najkrajší čitateľský zážitok.
Vaše vydavateľstvo

Pre C.

Zoznam piesní ku knihe

- Treading Water* – The Vamps
Would You – The Vamps
Kill My Time – 5 Seconds of Summer
Beside You – 5 Seconds of Summer
Thin White Lies – 5 Seconds of Summer
My Time – BTS
Beautiful & Brutal – Plested
Lost – Blake Rose
Signal – Joris
Undercover – Kehlani
For A Second – Michael Schulte
WOW – Zara Larsson
slower – Tate McRae
You – Regard, Troye Sivan, Tate McRae
Let's Not Fall In Love – Kodie Shane feat. Jacquees

1

rozjatie

Predklonila som sa o čosi viac a pritiahla si mikrofón. „O čom sú *Prvé sny*?“ spýtala som sa dievčiny, ktorá sedela oproti mne na gauči.

Hnedé vlasy mala vypnuté do úhľadného drdola, ktorý ostro kontrastoval s oblečením, teda s lesklou bundou a chlapčenskými riflami s veľkými dierami na stehnách. Vykúkala jej cez ne opálená pokožka. Ashley Cruzová bola hviezdou od hlavy po päty. Dokazoval to nielen jej dokonalý vzhľad, ale aj postoj a spôsob, ako mi odpovedala na otázky.

„*Prvé sny* rozprávajú o mne. O dievčati, ktorým som bola, a o žene, ktorou som sa v uplynulých rokoch stala. Momentálne som vo fáze, keď si nepotrebujem vybrať príbeh,“ odvetila a oprela sa o hnedý kožený gauč. Zdvihla nohy a spravila si pohodlie.

V duchu som zajasala, i keď som dostala odpoveď, ktorú poskytla hádam pri každom rozhovore počas turné na propagáciu svojho nového albumu. V mojej prítomnosti pôsobila uvoľnene, čo bol obrovský úspech. Presne o to mi pri rozhovoroch v mojom programe šlo. Ľudia majú mať pocit, že ich niekto počúva. A najdôležitejšie je, aby sa cítili príjemne.

„Tvoje predošlé albumy rozprávali vždy nemenný príbeh, ktorý sa mi páčil od prvej sekundy,“ pokračovala som a narýchlo skontrolovala poznámky na stole. V skutočnosti som ich nepotrebovala, no letný dotyk prstami a pohľad na riadky mi dodávali pocit istoty. „No keď som si vypočula *Prvé sny*, takmer som zošalela.“

Rozžiarili sa jej oči.

„Od prvej piesne cítiť presne to, čo si povedala. Pri *Boli sme blázni* som vyskočila a roztancovala sa. Pri *Zrejme si to bol ty* som hned' slzila. Ani jeden tvoj doterajší album vo mne nevzbudzoval pocit, že ťa tak dobre poznám, ako tento.“

Ashley si pritisla dľaň na hrudník a dojato sa usmiala. „To je od teba veľmi milé, Rosie. Pri tomto albume som sa uvoľnila a ukázala všetko, čo mám v sebe.“

„To je dosť odvážne. Človek sa odhalením stáva zraniteľným.“

Dúfala som, že zareaguje. Bez konkrétnej otázky to nie je ľahké, mnohí respondenti v takých situáciách mlčia a na chvíľu som dostala strach. Našťastie neopodstatnený a Ashley prikývla.

„Občas to dosť bolí, no v posledných rokoch som sa naučila, že to vôbec nie je na škodu.“

Poznámky som už nepotrebovala, ani pre istotu. Na Ashline slová sa dalo krásne nadviazať. Asistentka produkcie Kayla vystřčila palec, zbadala som ju kútikom oka, no nedala som sa rozptýliť.

„V akom zmysle?“ nadhodila som.

Ashley pokrčila plecami. „Mojí fanúšikovia vďaka tomu vedia, že nie sú sami. Nikto nie je naozaj sám a vyjadrovať to hudbou je veľmi príjemné.“

„Pri počúvaní tvojho albumu sa dá vydedukovať, koľko

osobných konfliktov ťa ovplyvnilo. Viem si predstaviť, že tvorba nebola iba oslobodením,“ skúsila som opatrne.

V hnedých očiach sa jej mihlo čosi temné, čo sála zo všetkých sentimentálnych piesní na jej treťom albume. Počúvala som ho doma a hlboko ma dojal. To o rozplakaní som myslela vážne.

„Posledné roky boli tvrdé. Absolvovala som terapiu a stále spracúvam niektoré veci, ktoré prináša moje dospievanie v žiare reflektorov. Všetci vedia všetko o mojom živote a ja s tým nič nespravím. Takto však môžem porozprávať aspoň svoju časť príbehu. Zo svojho pohľadu. Bez kompromisov.“

Presne toto som z nej chcela dostať. Skutočné odpovede a pravé emócie. Pocity, ktoré obsahuje každá jej pieseň.

„Takže písanie bolo pre teba aj istým druhom terapie?“ nadhodila som.

Ashley sa usmiala. „Áno. Terapeutka mi okrem iného poradila, aby som veľa písala. Kedysi som tvorila texty, až keď som mala pocit, že som to či ono úplne spracovala. Tentoraz to bolo iné. Zaznamenávala som bolesť, strach, radosť... skrátka všetko.“

„Páči sa mi, ako často hovoríš o terapii. Podľa mňa tvoji fanúšikovia potrebujú presne toto – otvorený a úprimný prístup k psychickým problémom.“

„Tiež si myslím. Mnohí nemajú odvahu hovoriť o tom alebo majú pocit, že nie sú v poriadku. Aj ja som sa tak spočiatku cítila. Pamätám sa, ako som sa po prvom návale paniky na niekoľko týždňov ukryla doma. Nikomu som sa nezverila, hoci som sa každý deň bála, že mám infarkt.“

„To ma veľmi mrzí. Čiastočne sa do toho viem vcítiť. Istý čas som prežívala takú zlú fázu, že som sa ani neodvážila ísť nakupovať.“ Pri spomienke na najhoršie obdobie

svojho života som strýpla, no nedala som to na sebe znau. Ashley bola ku mne taká otvorená, že som jej chcela dôveru opätovať.

Súcitne sa na mňa usmiala. „Poznám to. Nech žijú donáškové služby.“

„Nech žijú donáškové služby,“ zaškerila som sa a zaškúlila na poznámky. Iba na sekundu. Potom som si odkašľala. „Idem vyletieť z kože už pri jedinom hlúpom komentári na instagrame. Radšej si ani nepredstavujem, aké to je, keď sú po celej sieti palcové titulky o tebe.“

Ashley takmer nečujne vzdychla. Túto tému som predtým prebrala s jej tlačovým referentom. Dostala som zelenú, preto som ju otvorila. Po poslednom rozchode asi pred rokom a pol, keď ju priateľ, istý známy raper podviedol priamo na verejnosti, sa utiahla do seba. Novým albumom zaútočila na paparacov, ktorí sa ju usilovali odfoťiť, ako plače, aj na novinárov, ktorí špinili jej meno, hoci sa nijako neprevinila.

„Už to nečítam. Nevedomosť mi robí dobre. Mobil jednoducho odložím a na chvíľu úplne vypnem svet. Toto mi v poslednom čase pomáhala vyliečiť sa.“

Jej tlačový referent zdvihol ruky, čo bolo dohodnuté znamenie pred poslednou otázkou. Rozhovor bolo treba ukončiť v pozitívnom duchu.

„Podľa mňa z každej tvojej novej piesne cítiť, ako sa ti s liečením darí. Najnovší album rozpráva krásny príbeh o nádeji. Ako sa dá tak silno odraziť z nepekneho dna?“

Ashley sa zamyslela a pohľad sa jej na chvíľu vyjasnil. Pohládila si vlasy, hoci sa jej z drdola neuvolnil jediný prameň, potom si prešla prstami po veľkých okrúhlych náušniciach. „Je to dlhý proces. Pomohlo mi prijať samu seba. Všetko, aj nepríjemné veci, problémy, paniku, strach, že

nie som dosť dobrá. Robí to zo mňa človeka, ktorým som, a momentálne čerpám silu najmä z toho, že som sama sebou, že nie som na nikoho odkázaná. Na vonkajší svet a už vôbec nie na názor druhých. Som iba ja a to bohato stačí.“

Stiahlo mi hrdlo. Jej slová ma dojali a musela som si odkašľať. „Povedala si to krásne. Tvoje slová si môžu vziať všetci k srdcu.“ Prešla som pohľadom od Ashley do kamery, ktorá vysielala naživo, vzala som zo stola cédečko a ukázala ho. „Najnovší album Ashley Cruzovej s názvom *Prvé sny* je už v predaji. Možno si ho kúpite a načerpáte z neho toľko sily ako ja.“ Spustila som ruku a usmiala sa na Ashley. „Ďakujem, že si dnes prišla medzi nás, Ashley. Rozhovor s tebou bol skvelý a budem rada, ak si ho v budúcnosti opäť zopakujeme.“

Ashley mi opätovala úsmev a hrča v mojom hrdle postupne povolovala. „Ďakujem, že som mohla prísť. Veľmi rada sa vrátim.“

Kayla mi dala znamenie a červené svetielko na kamere zhaslo. Tiché šušťanie v mojich slúchadlách stíchlo. Stiahla som si ich z uší a odložila na stôl. Niekoľkokrát som si prehrabla vlasy s končekmi nafarbenými nafialovo, potriasla nimi a vstala. Lenže skôr ako som pristúpila k Ashley, prebehla ma štylistka, jej tlačový referent aj asistentka. Povedala som si teda, že jej doprajem čas a rozlúčim sa neskôr.

Pribehla ku mne Kayla. Na lícach jej nabehli červené flaky, modré oči radostne žiarili. Mahagónové vlasy jej stáli všetkými smermi. Určite si ich znovu rozstrapatila od nervozity. Rýchlo som jej ich napravila, aby jej pramene pekne padali na plecía a ofína smerovala nadol.

„Bolo to úžasné, Rosie. Úžasné!“ šepala tak dôrazne, že to určite počuli aj ostatní. Chvalabohu, zamestnávalo ich

pudivanie Ashlinho nosa, lakovanie jej vlasov a ustavične do nej čosi hučali.

„Šlo to lepšie, než som čakala. Mám z toho ohromnú radosť,“ konštatovala som.

„Ľudia na internete šaleli. Živé vysielanie malo úspech.“

„Naozaj?“ zapišťala som.

Kayla energicky prikývla. „Teraz sa drž. Päťdesiatisíc divákov. Naživo! Som zvedavá, koľkí si to pozrú dodatočne.“

Neveriacky som pokrútila hlavou. Program nášho internetového rádia sme začali vysielat' na rozšírených platformách aj s obrazom iba nedávno. Raz sme mali desaťtisíc divákov, no viac už nikdy. Päťdesiatisíc bola bomba!

„Máš mafiny?“ pripomenula som.

Kayla sa rozbehla do štúdia. Sklonila sa pod svoj písací stôl a vytiahla modrosivú škatuľu s obrovskou mašľou. Hneď za ňou nasledovala selfie tyč s pripevneným mobilom.

Ashley už bola upravená (hoci stále nerozumiem, ako môžu ustavične skrásľovať niekoho, kto aj bez toho vyzerá dokonale). S Kaylou sme si vymenili pohľady, vypli hrud' a podišli k Ashley a jej tímu.

Len čo nás zbadala, s úsmevom vstala.

„Darček pre teba,“ vyhlásila som a podala jej škatuľu s mafinmi. „Ako malé poďakovanie.“

Prekvapená Ashley si ju vzala. „Och bože, sú z Paulovej pekárne?“

Prikývla som. „Zohnala ich asistentka produkcie. Je tvojou obrovskou fanúšičkou. Aj tých mafinov.“

„Ahoj,“ zapojila sa Kayla a automaticky natiahla ruku. Ashlinu hudbu zbožňovala. Pred rozhovorom som jej mu-

sela sľúbiť, že dozriem, aby sa nestrápnila, i keď som bola presvedčená, že Kayla sa strápnit' ani nevie.

Ashley sa usmiala od ucha k uchu a v našom malom štúdiu akoby zasvietilo slnko. „Milujem ich. Ďakujem veľmi pekne. Aj za rozhovor. Po všetkých tlačových termínoch, ktoré mám za sebou, to bolo osviežujúce.“

„Čas beží, Ash,“ ozval sa nevlúdny hlas jej tlačového referenta, ktorý stál vedľa nej a vystresovane hľadel do mobilu. „Ak chcete ešte niečo, vybavte to hneď. Šofér už čaká.“

Ashley takmer nebadane prevrátila oči a obrátila sa opäť k nám. „Neodfotíme sa spolu?“

Od kohokoľvek iného by tá otázka vyznela trochu povýšenecky, no u nej to bolo naopak. Doslova som cítila, ako Kayla horí nedočkavosťou.

„Veľmi rady,“ odvetila som a ukázala hlavou na stenu s logom *Šou Rosie Hartovej*.

Ashley sa postavila doprostred a Kayla mi roztrasene podala selfie tyč. Navonok na sebe nedala nič znať, keď ju Ashley objala okolo pása, no stavila by som sa, že to v nej vrelo. Ja som sa postavila z druhej strany a zdvihla tyč.

„Úsmev, prosím!“ zvolala som a všetky tri sme sa zaškerili do mobilu. Lepšie povedané, my s Kaylou sme sa zubili ako trafené, Ashley nahodila nacvičený úsmev. Niekoľkokrát som stisla spúšť.

„Tik-tak!“ pripomenul tlačový referent.

„Ďakujem za príjemný rozhovor. Aj za mafiny,“ dodala Ashley rýchlo a rozžiarene sa pozrela na Kaylu, ktorá medzičasom hádam aj zabudla dýchať. Len čo som pochopila, že sa naozaj nezmôže ani na slovo, odkašľala som si.

„Aj nás tešilo,“ prehodila som. „Veľa úspechov na zvyšku promo turné. Tvoj album sa nám naozaj páči.“

Na to Ashley nestihla reagovať, pretože ju členovia tímu už odtlačili k východu.

Dvere sa zatresli a v tej chvíli zo mňa opadlo napätie. Väčšinou sa mi to stávalo, keď som robila rozhovor s hviezdou. Pred ním som bola neuveriteľne nervózna, no len čo som si nasadila slúchadlá a zapol sa mikrofón, ocitla som sa vo svojom živle. Potom sme jestvovali už iba ja a osoba, s ktorou som sa zhovárala. Lenže v sekunde, keď sme s Kaylou opäť osameli, som mala pocit, akoby ma kladenie otázok načisto zmohlo. Bývala som totálne vyšťa-vená, prázdna a vládala som sa maximálne dovliecť domov.

Pretréla som si tvár a otočila sa ku Kayle, ktorá ešte stále vytriešťala oči na dvere.

„Vidiš? Nestrápnila si sa,“ povzbudila som ju.

Kaylou myklo, akoby sa práve prebrala zo sna. „No... nedostala som zo seba ani slovo.“

„Povedala si *ahoj*.“

Vzdychla si a zaborila tvár do dlaní. „Pripravila som si celý príhovor! Dočerta! Celé som to zbabrala.“

Objala som ju okolo pliec a pritiahla si ju. „Ale kdeže. Bolo to úžasné, sama si to predsa tvrdila. Navyše, Ashley tvrdila, že rada príde zas. Nabudúce jej povieš všetko, čo sa ti teraz nepodarilo.“ Sňala som mobil z tyče a ťukla na fotky, ktoré som pred chvíľou spravila. „Pozri sa na tie krásne zábery. Mňa vystrihneme, jednu z nich ti zarámujeme a postavíme na pracovný stôl.“

Kayla sa pomaly preberala zo šoku. Štuchla ma laktom do boku a vzala mi mobil. Z hrdla sa jej vydral hlboký ston. „Sme pekné.“

„Veľmi pekné,“ prikývla som a vrátila sa ku gauču, na ktorom predtým sedela Ashley. Bezládne som sa naň zvalila a odhrnula si vlasy z čela.

„Zvládla si to neuveriteľne, Rosie. Naozaj. Toľko pozitívnych komentárov sme asi ešte nemali.“ Kayla zhasla v štúdiu a prešla k svojmu stolu. Nespúšťala pritom zrak z nášho záberu s Ashley.

Nakrátko som zavrela oči. „Neuveriteľné, no nie? Práve sme spravili rozhovor s Ashley Cruzovou.“

Kayla sa usmiala. „Kto by bol povedal, že program, ktorý sa kedysi začal u teba v detskej izbe, to raz dotiahne tak ďaleko.“

Bola so mnou na palube tri roky. Odvtedy, čo som sa prisťahovala do Los Angeles a konečne si priznala, že potrebujem asistentku produkcie, lebo som už nezvládala všetky povinnosti sama.

Na rozdiel od nej som vo svoj program odjakživa verila. Musela som, keďže nikto iný neveril. Otec vyhlásil, že je to hlúpy nápad. Spolužiaci na strednej škole sa mi posmievali, lebo som vo svojej detskej izbe komentovala na internete do lacného mikrofónu hudbu. V pätnástich som neprestajne postávala pri zadných východoch z klubov, na ktoré som bola primladá, aby som mohla s vychádzajúcimi kapelami prehodiť aspoň jednu-dve vety. *Šou Rosie Hartovej* bola celý môj život. Pomohla mi zvládnuť maminu smrť pred šiestimi rokmi. Svojho sna som sa držala zakaždým, keď som nezažívala nič iba bolesť. A to sa nezmenilo ani teraz, keď som mala dvadsaťjeden.

„Rosie,“ hlesla Kayla odrazu.

Otvorila som oči a narovнала sa.

Kamarátka s otvorenými ústami vyvalovala oči na počítač. Neveriacky krútila hlavou. Vzápätí sa potmehúdsy zaškerila.

„Čo je?“ vyhrkla som vyplašene. Ten úšklábok vyzeral nebezpečne.

Odlepila pohľad od obrazovky a pozrela sa na mňa. „Teraz musíš byť silná, jasné? Slúb mi, že to zvládneš.“

„Čo sa deje?“ naliehala som.

Kayla si spojila ruky vo vzduchu, až jej popukali kĺby. Pôsobila pritom ako negatívna hrdinka z nejakého zlého filmu. Potom si ich založila za hlavu. „Hádaj, kto práve prisľúbil účasť v našom programe.“

Jej podtón bol veľavravný, a hoci sa to usilovala zakryť, prezradil ju mierne rozochvený hlas. Horúčkovito som lovila v pamäti, od koho čakáme potvrdenie, no nič mi nenapadlo. Jedine...

„Nie,“ šepala som.

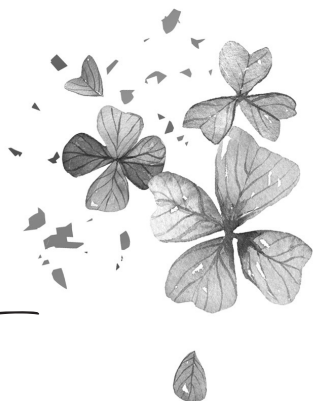
Kayla zatlieskala. „Konečne súhlasili, Rosie! Prídu k nám Scarlet Luck!“

Vypleštila som oči.

Až po chvíli som si naplno uvedomila, čo povedala. A keď som to konečne pochopila, zvrieskla som z plného hrdla.

2 beast

Nechápem to. Prečo ľudia chodievajú na koncerty, keď tam pol druhu hodiny iba pištia? Nepočujem potom ani sám seba. Výkriky mi prenikajú až do kostí a sťahuje sa mi z nich hrudník.

Bol to náš prvý koncert po viac ako roku a očividne som si už odvykol, lebo panika ma zastihla absolútne nepripraveného. Zatlačil som si slúchadlo hlbšie do ucha, nakrátko zavrel oči a zameral sa na Thornove a Loganove zladené hlasy. Všetko ostatné som prestal vnímať. Predstavoval som si, že sme opäť v garáži svojich rodičov, obklopujú nás iba otcove staré nástroje a náhradné diely do auta, pod mojimi bicími leží zaplátaný koberec. Vtedy sme jestvovali iba my štyria: Buck, Thorn, Hunt a ja.

Zdvihol som ruky. Po bicích sa pohybovali akoby samy od seba. Toto je moje poslanie. Hudba s najlepšimi kamarátmi. Bez ohľadu na to, ako hlasno ľudia vrieskajú a ako silno ma zdrapí panika. Sú pri mne. Viac nepotrebujem. Teraz už treba iba presvedčiť moje srdce, ktoré mi prudko búšilo do rebier.

Opäť som otvoril oči a Hunt už stál na vyvýšenej plošine, na ktorej som bol ja s bicími. Kývol na mňa a prstami prebe-

hol po strunách basovej gitary. Akoby vycítil, čo sa so mnou deje. Ostal pri mne, až kým sa mi uzol v hrudi neuvoľnil.

Akordy *Ozvien* prešli do ostrejšieho tempa *Zlatého kruhu*. Prvý raz sme hrali pieseň z nového albumu. Len čo ľudia začuli nové akordy a Thornov hlas sa rozľahol po štadióne, dav ohlušujúco zaburácal.

Tentoraz som sa na to pripravil.

Poddal som sa ohňu vo svojom vnútri a do rytmu rozozvučal bicie. Srdce sa mi rozbúšilo rýchlejšie, no tentoraz preto, lebo som zo seba dostal všetko, čo mi bublalo v žilách. Vreskot ustúpil do úzadia a ostali sme iba ja a naša pieseň. Ja a chalani. Odfúkol som si z čela spotené pramene, zaklonil hlavu a začal sa refrén. Udieral som tak silno, až mi pukla palička. Automaticky som ju zahodil za chrbát, načiahol sa za seba a v dlani mi pristála nová od nášho cestovného manažéra. Pokračoval som, akoby sa nič nedialo.

Až do konca toho prekliateho koncertu.

Bzučanie sa vrátilo. Pulzovalo mi v žilách a nedalo sa zastaviť.

Sedel som v klube, ktorý prenajal náš tím, a lial do seba siedmy pohár whisky. Vzduch bol absolútne vydýchaný a neskutočne som sa potil, no sako som si nemienil vyzliecť. V posledných rokoch som si uvedomoval, že ľudia berú človeka vážnejšie, ak má na sebe oblek. Preto som málokedy nosieval niečo iné. Okrem toho som pochopil, že vyzlečené sako doslova vyzýva na prechod od zízania k obchytávaniu. Radšej som si ho teda nechal, hoci mi po chrbte tiekol pot. V podstate mi to neprekážalo. Pomaly totiž prichádzalo vytúžené omámenie.

Stiahnutý hrudník som už ani nevnímam. Vlastne som už nevnímam takmer nič. Ani hudbu, ktorá hučala tak, že som

nepočul vlastné myšlienky v hlave, ani ľudí, ktorí sa tlačili k nášmu salóniku. Takmer celý čas som zísal na stôl, aby som nemusel s nikým nadväzovať očný kontakt.

Ktosi si ku mne prisadol. Zaraz mi stuhli plecia.

„Pokoj. To som iba ja,“ zaznel mi pri ľavom uchu Thornov hlas.

So zdvihnutým obočím som sledoval, ako mi náš frontman podáva pivo. Jeho dokonalá anjelská vizáž iba čo všetko zhoršovala. Aj premúdrený pohľad jeho tmavých očí. Očividne si robil starosti.

„Čo chceš?“

Mykol plecami, prehrabol si spotené vlasy a odpil si piva. „Zbadal som ťa tu, tak mi napadlo, či niečo nepotrebuješ.“

„Hej. Aby si mi dal pokoj.“

„Blablabla,“ zahundral prehnane hrubým hlasom, ktorým ma zjavne napodobňoval.

Somár.

Vytiahol som si mobil a tupo sa zahľadel na stovky upozornení. Ihneď som to oľutoval. Necítil som potrebu nikomu odpovedať. Upozornenia sa neúnavne vynárali bez ohľadu na to, koľko odpovedí som napísal. Malé červené čísla v každej aplikácii iba rástli a rástli, akoby sa mi vysmievali.

„Dnes sme boli dobrí,“ zreval Thorn a sklonil sa ku mne tak blízko, že ma jeho dych poštekľil po líci.

Silno som zovrel mobil, až zapukal obal. Na viac ako meravé prikývnutie som sa nezmohol. Potom som si odpil piva. Triasla sa mi ruka. Na môj vkus bolo naokolo priveľa ľudí. Alkohol síce nepríjemný pocit čiastočne utlmil, no keď sa na mňa Thorn tak lepil, znovu sa to zhoršovalo.

Odrazu nad nami ktosi zapišťal.

Zdvihol som hlavu. To mi ešte chýbalo! Stáli pred nami dve dievčatá. Vôbec som netušil, ako sa dostali cez našich

ochrankárov. Mocne som zvieral pivovú fľašu, až sa mi odkrvila ruka.

Ozval sa chichot. Jedno dievča si zakrývalo ústa, druhé sa hojdalo na mieste. Obe mali zjavne poriadne vypité a ukazovali na nás.

„Čo pre vás môžem urobiť, dámy?“ zaškeril sa Thorn. Ako môže byť niekto dvadsaťštyri hodín denne taký milý? Za tie roky, čo ho poznám, som ho málokedy zažil nahnevaného. Dalo by sa to zrátať na prstoch jednej ruky. Zrejme by postačili aj dva.

„Mohli by ste si s nami zatancovať,“ ozvalo sa dievča vľavo a veľavravne sa na nás usmialo.

Jazyk mi odrazu vyschol a napuchol, akoby sa zväčšil na dvojnásobok. Srdce mi búšilo ako splašené, až som sa bál, že každú chvíľu vybuchne. Končeky prstov mi načisto střípli.

„Máme za sebou náročný večer. Možno inokedy,“ odvetil Thorn ako džentlmen.

„Viem si predstaviť aktivity, pri ktorých by si sa veľmi nenamáhal. Čo keby som ťa trochu rozmaznala?“ Dievča podišlo o krok a naklonilo hlavu. Pohrávalo sa pritom s prameňom vlasov a zaklipkalo hustými mihalnicami.

Šklblo mi svalom v líci.

Thorn sa posunul mierne dopredu, zovrel dievča medzi kolenami a chytil ho za stehná. „Hm. Wellness mám rád.“

V hrdle ma páčila kyselina, spánky mi pulzovali. Dúfal som, že tu bzučanie stlmím, no asi som mal ostať s Loganom v hoteli, dočerta! Takto som si to nepredstavoval. Ani náhodou.

„A čo ty, Beast?“ oslovila ma druhá fanúšička. Ani som sa nenazdal, usadila sa pri mne tak blízko, až sa nám dotýkali stehná.

Srdce mi bolestivo udieralo do rebier, vnútro sa mi krí-